

LA NOTA

Butlletí de MUSICAT

número 13

Reportatge: Què li costa al músic una actuació

Entrevista a Natxo Tarrés

Assemblees Generals de
MUSICAT

Un dia sense música

La sardana mou més de
quatre milions

LA NOTA

Butlletí de MUSICAT

número 13

Associació Professional
de Músics de Catalunya

Joaquim Vayreda, 65, entl. D
17001 Girona
Tel. 972 218 689
Fax 972 223 271
info@musicat.cat
www.musicat.cat

Junta directiva

President Josep Reig
Vicepresident Josep Ramon Prats
Secretari Josep M. Mascarell
Vocals Carles Creixell, Susanna del Saz,
Joan Figueras, Antoni Mas, Albert
Prat i Montserrat Pratdesaba

Gerència

Associació Professional Marga Castañer
Grup de Gestió Anna Franco

Redacció Lluïsa Massó
Maquetació i disseny Iglésies Associats

Dipòsit legal GI-323-2011

Juliol de 2015

Editorial

LA TAQUILLA INVERSA I EL FAMÓS IVA CULTURAL

Josep Reig
President de MUSICAT

Algú s'imagina anar a comprar qualsevol producte i que el preu el posi el client i no el venedor? És difícil de imaginar, veritat? Doncs el músics ja hem posat en pràctica aquest sistema, un dels més denigrants que podíem aplicar per devaluar, encara més, la nostra feina. Primer vam acceptar un catxet mínim assegurat i la resta a taquilla. Després, ja vam anar directament a taquilla. Més endavant, fent un pas més, els músics adoptem el rol d'empresari, llogant la sala i el seu equipament i assumint totes les responsabilitats. La cirereta del pastís és la taquilla inversa: el públic paga el que vol en funció de la seva satisfacció, o senzillament no paga, encara que el concert li hagi agradat. És com aquell que al restaurant fa canviar el vi després de beure-se'l tot, amb l'argument que no li ha agradat.

Estem a un pas d'haver de pagar per anar a tocar. Segurament, els defensors de la taquilla inversa diran que el resultat, fins ara, han sigut favorables i que els músics fins i tot han millorat el seu catxet. Personalment, crec que es una altra decisió que va en detriment de la professió i, en conseqüència, de la música i que ens pot abocar definitivament al principi de la fi.

Sóc plenament conscient de la dificultat que té tot el sector musical per tirar endavant les programacions i fins i tot entenc que faci falta la implicació i el compromís de totes les parts per poder dur-les a terme, però arribar a l'extrem de deixar la retribució dels músics en mans del públic, en funció de les seves ganes de col·laborar o de les seves possibilitats, em sembla una devaluació absoluta i no ho hauríem de permetre.

I parlant d'un altre tema, suposo que sou coneixedors que el passat dia 20 de maig una part del sector, especialment la indústria, va promoure un "dia sense música" per tal de reivindicar la baixada de l'IVA cultural. Com ha passat altres vegades, per prendre aquesta decisió es va tenir en compte tot el sector excepte els mateixos músics, tot i que, curiosament, molts s'hi van adherir a nivell particular. Que no se'm malinterpreti: no és que estigui en contra d'aquesta mesura, ni molt menys, però discrepo de la manera d'organitzar-la.

Personalment, penso que és inadmissible que es penalitzi la cultura amb el percentatge actual, però també seria bo recordar que, encara que finalment s'aconsegueixi aquesta baixada de l'IVA, la gran majoria de músics haurem de continuar facturant les nostres actuacions a través d'una prestació de serveis, aplicant l'IVA general, com a conseqüència de l'incompliment de la normativa per part de la indústria del sector. No deixaria de ser estrany que la música aconseguís la reducció de l'IVA, mentre que els creadors i executors d'aquesta música, els músics, haguessin de continuar aplicant un IVA general en les seves factures. D'això ningú no en parla, però, si em permeteu l'expressió, és "la mare dels ous".

Sovint acabo dient que moltes solucions depenen de nosaltres. En aquest cas, necessitem que tot el sector i també l'administració s'adonin que els músics som imprescindibles per a la música i que, si de veritat es vol regular aquest sector, els músics hi tenim molt a dir.

Tot i així us desitjo un bon estiu, amb molts bolos, salut i menys IVA per a tothom!

Pren nota ●●●

Els ajuntaments volen una factura electrònica amb posterioritat a l'actuació

El passat mes de desembre, el Congrés dels Diputats va aprovar la Llei 25/2013 d'Impuls de la Factura Electrònica i Creació del Registre Comptable de Factures al Sector Públic, amb la qual s'obliga a les persones jurídiques proveïdores, que hagin lliurat béns o serveis a l'Administració Pública, a expedir i remetre la factura només en format electrònic i a la seva presentació a través d'una plataforma digital única. Això és vigent a partir del 15 de gener de 2015.

La factura electrònica substitueix la factura en paper amb el mateix valor legal, però amb unes millors garanties de seguretat, ja que ha d'estar firmada per l'emissor mitjançant un certificat electrònic en vigor. Les factures adreçades als ajuntaments s'envien mitjançant una única plataforma digital d'entrada, **un cop passada l'actuació**. La factura queda automàticament registrada.

Així doncs, si treballem per un ajuntament, no us ha d'estranyar rebre les factures amb posterioritat a l'actuació. Òbviament, MUSICAT ja us haurà donat d'alta prèviament a la seguretat social. L'ajuntament té 30 dies per donar l'ordre de pagament de les factures i 30 dies per pagar-les. Això vol dir que, segons la llei, amb aquest nou sistema el pagament es pot retardar com a màxim, 60 dies.

Altes en cas d'urgència

Des del dia 1 de maig de 2015, MUSICAT ha posat en funcionament un sistema per donar cobertura a substitucions eventuales que es puguin produir en cap de setmana o en dies no laborables en què l'oficina està tancada.

Aquest sistema **només es pot utilitzar en els casos concrets de baixes per malaltia, accidents o derivats** (per exemple, haver de substituir algun músic que està malalt o que ha tingut un accident). Les causes hauran de ser convenientment justificades.

El procediment és el següent

- 1.- **Trucar al telèfon mòbil 659 430 504 o al 630 969 688** per comunicar la incidència.
- 2.- Un cop es doni conformitat, es demanarà la documentació pertinent per mail i es donaran les indicacions necessàries per tal de donar d'alta a la seguretat social el músic o músics substituïts.
- 3.- El cost de la gestió serà de 25€ + 10€ per músic, a partir del segon músic.

Si cobreu una prestació ens ho heu de comunicar

A vegades, per minimitzar el cost de la seguretat social d'una factura, us donem d'alta el dia de l'actuació i un o dos dies més en concepte d'assaig. D'aquesta manera, l'import es reparteix entre dos o tres dies. Però si cobreu una prestació, ja sigui d'atur, jubilació o qualsevol altra, cal que ens ho comuniquieu per evitar que us donem d'alta dies d'assaig, ja que us els descomptarien de la vostra prestació.

Prevenició de riscos laborals obligatòria

La Llei preveu que totes les empreses adoptin mesures de Prevenició de Riscos Laborals per tal d'evitar o disminuir riscos per a la salut derivats del treball. Per donar

compliment a aquesta Llei, MUSICAT ha contractat els serveis de la mútua Prevint, que està especialitzada en aquests temes. Per obtenir el certificat de Prevenció de Riscos Laborals, tots els socis haureu de passar una revisió mèdica o bé signar una renúncia. També haureu de fer un curs online molt senzill, que MUSICAT us farà arribar per email. Aquestes mesures es posaran en funcionament a partir del setembre, però hi ha ajuntaments que ja estan demanant el certificat. Si us hi trobeu, només ens ho heu de comunicar i farem el necessari per obtenir-lo.

Si canvieu d'email, recordeu canviar-lo també al web www.musicat.cat

Si canvieu d'adreça d'email, ens ho heu de comunicar perquè nosaltres el canviem a la nostra base de dades i també l'heu de canviar a la zona de socis del web de MUSICAT. Si no ho feu, no rebreu la confirmació quan envieu una sol·licitud de factura mitjançant el formulari del web.

Per canviar l'adreça d'email, heu d'entrar a la zona de socis amb els vostres codis (usuari i contrasenya) i clicar el vostre nom, a baix de tot de la pàgina a mà esquerra. Us apareixerà el vostre perfil. Cliqueu i canvieu l'email. No us descuideu de desar.

De quina manera les factures de compra de material o de lloguer de serveis ajuden a abaratir les despeses d'una factura?

Les despeses que comporta facturar una actuació són elevades. El músic paga:

- La Seguretat Social, que pot arribar a representar més d'un 30% de la quantitat facturada.

- La retenció a compte de l'IRPF, que oscil·la entre un 2% i un 21%, dependent de la situació fiscal del músic.

- La comissió de MUSICAT, que és d'un 2,5% (1,5% per als grups que paguen una quota anual de 150€)

Aquests percentatges s'apliquen sobre la base de la factura, és a dir, la quantitat que resulta un cop descomptades les despeses que ha tingut el músic per anar a tocar. Com és lògic, els impostos només s'han d'aplicar sobre la quantitat realment percebuda pel músic.

MUSICAT descompta sistemàticament per cada músic el **kilometratge** d'anar i tornar al lloc del bolo (0,19€/km) comptant des de Girona, que és la seu de la cooperativa. També descompta sempre **mitja dieta** (26,67€) per músic. Aquests imports són els que marca la llei, la qual permet fer aquestes deduccions sense presentar cap comprovant.

Si a més de descomptar dietes i kilometratge, el músic aporta una o més **factures de compra de material** (roba, instruments, material informàtic, etc.) o **de serveis** (reparacions, lloguer de vehicles o de locals d'assaig, factures de representants o agents artístics, etc.), també es podran descomptar i es podrà rebaixar més aquesta base sobre la que calcularem els impostos i la comissió. Només heu de tenir en compte tres coses:

- Les factures han d'anar a nom de la cooperativa que gestiona les vostres actuacions (necessitareu el NIF i l'adreça).

- Si són factures de compra de material, cada article no pot pujar més de 600€ + IVA. L'import de les factures de serveis no està limitat.

- Ens heu de fer arribar les factures originals en paper (els auditors no ens permeten descomptar factures escanejades o fotocopiades). Però si es tracta de factures emeses originalment en format digital, ens les podeu enviar per mail.

Les factures són vàlides i es poden descomptar durant tot l'any natural

Finalment, *last but not least*, aquest sistema us permet **recuperar l'IVA de les factures de despeses que descomptem**. La cooperativa se'l pot compensar i us l'ingressarà juntament amb l'import de la factura on s'ha inclòs.

Assemblees Generals de MUSICAT

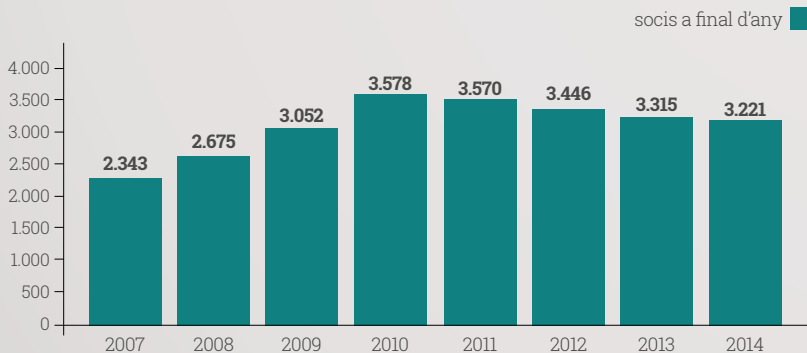
El passat 26 de maig, MUSICAT va celebrar les assemblees generals de l'Associació Professional de Músics de Catalunya, les cooperatives Músics de Girona i Músics de Catalunya, l'Associació Cultural Dos Per Quatre i l'empresa Doble Xamfrà SLU. D'acord amb l'ordre del dia, les gerents Marga Castañer i Anna Franco van presentar i comentar respectivament la memòria d'activitats i els resultats econòmics de l'any 2014. Tots els punts de l'ordre del dia van ser aprovats per unanimitat.

Com a informació destacable, podem dir que el balanç és positiu i que el 2014 es va notar una lleugera millora en relació al 2013. També hi va haver menys impagats que l'any anterior. Curiosament, tant la cooperativa Músics de Girona com la cooperativa Músics de Catalunya presenten un augment de la facturació del 7,17% respecte a 2013, invertint així la tendència negativa dels últims anys. En el cas de Músics de Girona, l'increment de la facturació es va acompanyar d'un augment notable de les altes a la Seguretat Social (11.509 altes més que el 2013). En canvi, a Músics de Catalunya l'increment de facturació no va suposar un augment significatiu de les altes d'autònom.

Pel que fa a l'Associació Cultural Dos Per Quatre, que té concedida l'exempció d'IVA per a la música popular i tradicional catalana i d'animació infantil, l'increment de la facturació respecte al 2013 va ser d'un 11,68% i es van fer 6.249 altes més a la seguretat social. Aquest augment s'explica per l'increment de feina i, sobretot, per la regularització progressiva d'aquest tipus de formacions.

A finals de 2014 MUSICAT tenia 3.221 socis.

✓ NÚMERO DE SOCIS PER ANYS

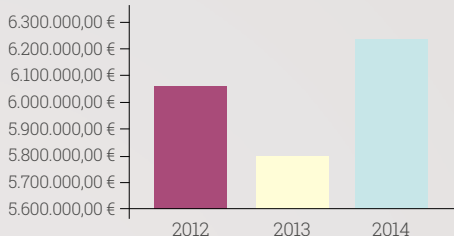

✓ MÚSICS DE GIRONA

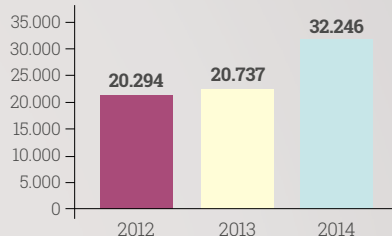
Comparativa de la facturació de 2012 a 2014

	2012	%	2013	%	2014	%
Músics de Girona	6.060.745,98 €	-8,65	5.808.518,45 €	-4,61	6.225.187,82 €	+7,17

Comparativa facturació

Comparativa altes a la seguretat social

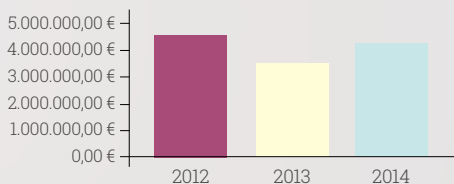

✓ MÚSICS DE CATALUNYA, SCCL

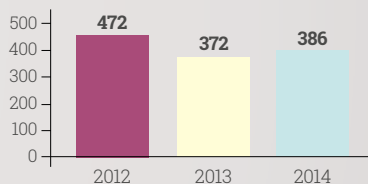
Comparativa de la facturació de 2012 a 2014

	2012	%	2013	%	2014	%
Músics de Catalunya	4.555.265,43 €	-9,10	3.755.294,49 €	-17,56	4.024.831,14 €	+7,17

Comparativa facturació

Comparativa treballadors autònoms

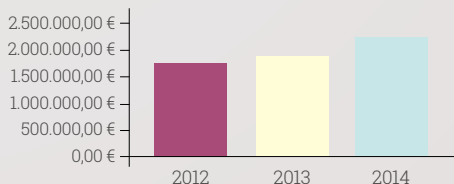

✓ ASSOCIACIÓ CULTURAL DOS PER QUATRE

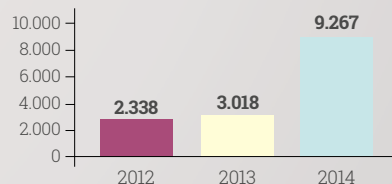
Comparativa de la facturació de 2012 a 2014

	2012	%	2013	%	2014	%
Associació Cultural	1.780.379,75 €	-9,36	1.980.770,12 €	+11,25	2.212.223,06 €	+11,68

Comparativa facturació

Comparativa altes a la seguretat social

El CoNCA publica el seu informe anual amb el títol “Una cultura policèntrica i articulada. Estat de la Cultura i de les Arts 02_2014”

Co NCA

Consell Nacional
de la Cultura i de les Arts

●●●

Una de les fites del Consell Nacional de la Cultura i de les Arts (CoNCA) és la publicació anual d'un informe sobre l'estat de la cultura i de les arts a Catalunya. El d'enguany reflexa, en general, la precarització del sector de la cultura, la caiguda dels indicadors tradicionals de consum cultural i la reducció del mecenatge tradicional. Al costat d'això apareixen noves propostes alternatives, que es vehiculen gràcies a les noves tecnologies, per crear espais col·laboratius i d'intermediació.

Pel que fa a la música, les dades són devastadores. El pressupost del Departament de Cultura destinat a l'àmbit de la música ha passat de 68,8 milions d'euros l'any 2009 a 25,6 milions d'euros l'any 2013, o sigui, una reducció del 63%. L'afectació ha estat especialment important en els ajuts destinats al sector, que han patit una reducció de fins al 43% entre l'any 2012 i 2013.

• Fiscalitat

L'increment de l'IVA va afectar directament els promotors d'espectacles de música en viu. L'impacte negatiu en la facturació de la indústria del directe va suposar un 5,5% de caiguda durant els quatre primers mesos d'aplicació del nou tipus impositiu el 2012 (dades de l'Anuari de la Música 2013)

• Consum

• Música enregistrada

L'any 2013 es va constatar una caiguda del 20% en les vendes de música enregistrada. Per primera vegada, també es va produir un descens de l'accés al suport digital, que va caure gairebé un 40% respecte al 2012. En conjunt, el 2013 les vendes de música enregistrada van suposar un terç de les que hi havia l'any 2006.

• Música en viu

Segons dades de la Fundació Audiències de la Comunicació i la Cultura (Fundacc), cada cop més catalans trien concerts de lliure accés en lloc de concerts de pagament. Això fa que, malgrat l'increment del nombre de concerts i espectadors, la facturació de la música en viu ha caigut dels 70 milions d'euros del 2012 als 60 milions del 2013.

• Ensenyament

La situació precària de moltes escoles de música municipals per manca de finançament públic i, en conseqüència la dels seus docents, així com les dificultats que també travessen els centres de formació superior, amb diferents graus d'oficialitat i de consolidació, configuren un panorama decebedor. A banda d'això, l'ensenyament musical a les escoles està amenaçat per la "lleï Wert" i ha de lluitar per la seva pervivència en els plan curriculars.

• Noves propostes

Els grans festivals, tot i el context econòmic, han crescut i, en molts casos, han arribat a la plena ocupació. També ha guanyat terreny la presència de festivals de petit i mitjà format, amb noves propostes.

La sales de música en directe, en canvi, s'han vist molt afectades per la crisi econòmica i han buscat sinèrgies. Un exemple seria l'impuls del cycle Curtcircuit, amb programacions compartides en què tenen cabuda tant trajectòries consolidades com emergents.

Les promotores independents responsables de promoure concerts de caràcter més alternatiu han buscat fórmules diferents per apropar-se al públic i millorar la gestió dels seus recursos. Un exemple seria la creació de la plataforma Coconcert, que proposa l'organització de concerts escollits per votació del públic a través de plataformes en línia.

Al web www.conca.cat trobareu el text sencer de l'informe.

Fonoteca de Música Tradicional Catalana

El grup Enderrock està preparant una plataforma digital que recollirà i catalogarà la música tradicional catalana per posar-la a disposició dels usuaris, que la podran escoltar de manera gratuïta a través del web www.sonsdelamediterrania.cat. Segons explica el responsable del projecte, Jordi Martí, "l'usuari trobarà la música endreçada per canals temàtics, com per exemple cobla, cors i orfeons, havaneres, música de banda o folk, entre d'altres. Uns canals que s'aniran actualitzant a mesura que es rebin més enregistraments sonors de les entitats que hi participin i que es vagi abocant l'arxiu sonor que ja té Enderrock".

Enderrock ha fet una crida a totes les entitats de cultura popular (cobles, cors, orfeons, grups d'havaneres, esbarts, etc.) perquè participin en aquest projecte, que entrarà en funcionament aquest estiu. Les cançons digitalitzades estaran allotjades en un servidor propi. Enderrock s'encarregarà de fer les declaracions a les entitats de gestió de drets d'autor.

Mazoni composa durant un mes a l'Arts Santa Mònica

●●●

El músic bisbalenc Jaume Pla, més conegut com Mazoni, ha estat el protagonista de la performance *31 dies: composant*, que va tenir lloc el passat mes d'avril a l'Arts Santa Mònica. Durant tot el mes, Mazoni va treballar cada dia en la composició de noves cançons a la vista del públic, en un espai habilitat per a l'ocasió, el Media Quiosc. Com a dificultat afegida, es va proposar compondre cada cançó amb un instrument diferent.

Cada dimarts, va presentar en públic, en aquest mateix espai, el seu *working progress* i l'últim dia, el 31 de març va fer un concert al Claustre de l'Arts Santa Mònica per presentar el resultat final d'aquesta estada creativa: 7 cançons molt diferents entre elles, que formaran part d'un llibre-disc editat per Bankrobber i Labreu, de només 310 còpies, que també inclourà un dietari amb les reflexions de l'artista durant el mes de residència i una entrevista amb el periodista Nando Cruz.

Mazoni celebra així el cinquè aniversari del projecte "30 dies - 30 concerts" i el desè aniversari de la publicació del seu primer disc en català, *Esgarrapada*.

Popcèntric. 50 anys de pop català

Mentre Mazoni composava les seves cançons al Media Quiosc, a l'Arts Santa Mònica s'hi exhibia l'exposició Popcèntric – 50 anys de pop català, una mirada transversal al pop català més actual per reivindicar els seus orígens, ara fa 50 anys. Partint de la creació del segell Concèntric el 1965, l'exposició feia un recorregut musical, gràfic i visual a través de cinc dècades, des de Guillem d'Efak, primera referència del segell, passant per Lluís Llach, Pau Riba o Maria del Mar Bonet i arribant al 2015 amb artistes com La Iaia, El petit de Ca l'Erl o Núria Graham.

La sardana mou més de quatre milions

El dia 12 de març, la vila de Calella va ser proclamada Capital de la Sardana 2015, coincidint amb la celebració dels 88 anys del seu aplec (el més antic) i dels 65 anys de l'agrupació sardanista. Entre les activitats previstes, destaca la creació d'una cobla pròpia, formada per una selecció d'instrumentistes de gran nivell i dirigida per Francesc Cassú, i l'estrena de l'espectacle "Paraules d'amor", una proposta que fusiona una big band amb la cobla Capital de la Sardana i les veus de Laura Simó, Xavi Casellas i Gemma Abrié.

A l'acte d'inauguració, el conseller Ferran Mascarell va explicar que a Catalunya hi ha unes 400 entitats sardanistes que apleguen unes 50.000 persones. Tot plegat genera un moviment econòmic de 4.000.000 € anuals. Segons va dir, hi ha més de 80 cobles amb prop d'un miler d'instrumentistes. Cada any

s'estrenen aproximadament unes 150 obres i s'editen una vintena de discos de música de cobla.

La meitat d'aquestes cobles facturen a través de l'Associació Dos Per Quatre, que dona d'alta els seus músics a la seguretat social el dia que actuen. Ens agradaria que l'equip del Conseller s'entretingués a esbrinar com facturen les altres cobles i si els músics estan donats d'alta, com pertoca. Potser s'enduria una sorpresa i s'adonaria que en el món de les sardanes també es fa competència deslleial.

S'obre una escola de música a Sant Andreu de la Barca

A partir d'aquest estiu, Sant Andreu de la Barca compta amb una escola de música, l'Aula de Música Moderna i Cant Sant Andreu, vinculada al Conservatori del Liceu, que ofereix un aprenentatge de qualitat i molt directe a adults i nens a partir de cinc anys.

Professors titulats i músics professionals impartiran les classes de tècnica vocal, repertori, llenguatge musical, expressió i interpretació, entre d'altres. Entre els tallers i cursos ofertats destaquen els de guitarra moderna i elèctrica, piano modern i jazz, bateria i percussió, saxo i baix, formació de cant,

Aula de Música Moderna i Cant Sant Andreu

VOLS APRENDRE A CANTAR O A TOCAR UN INSTRUMENT?

Escola vinculada al CONSERVATORI LICEU

Consorci de l'Escola de Música Sant Vicenç

preparació de càstings, escola de rock i pop i molts més. Si hi esteu interessats, trobareu més informació a www.musicasabarca.com o escrivint a info@musicasabarca.cat.

Acaba el GPS5 i comença el GPS6

●●●

Girando Por Salas (GPS) és una iniciativa del Ministerio de Educación, Cultura y Deporte, a través de l'INAEM, en col.laboració amb la Federació Coordinadora del Circuit de Músicas Populares, constituïda per les següents associacions professionals: ACCES (Asociación Estatal de Salas de Música en Directo), APM (Asociación de Promotores Musicales), ARC (Asociació de Representants, Promotors i Màangers de Catalunya), ARTE (Asociación de Representantes Técnicos del Espectáculo), MUSICAT (Asociació Professional de Músics de Catalunya), PROMUSICAE (Productores de Música de España) y UFI (Unión Fonográfica Independiente).

L'objectiu de GPS és potenciar els nous talents musicals, a més de fomentar la música en directe, potenciar la indústria musical i donar estabilitat al circuit de sales de música en directe.

En l'edició passada, les 40 bandes seleccionades van fer 169 concerts a 144 sales de tota Espanya davant de 9.000 persones.

Després de cinc edicions, per les que han passat 242 bandes emergents, GPS ha fet públic el nom dels 25 grups seleccionats en la sisena convocatòria:

AGORAPHOBIA – ANALOGIC – BÈLOP – CABEZA FUEGO – CARMEN BOZA – CLUB DEL RÍO – COLA JET SET – CORREOS – DEAD BRONCO – EL KANKA – EL TWANGUERO – ELECTRIC NANA – EXTRAPERLO – FRANCIS WHITE – JACK KNIFE – JOTANDJOTA – MACHADO – MI CAPITÁN – PABLO UND DESTRUKTION – RODRIGO MERCADO – SALAO – SEXY ZEBRAS – THE SOUL JACKET – TREMENDA TREMENTINA i VERKEREN.

La fase d'inscripció del GPS6 es va acabar el 15 de maig amb un total de 911 artistes inscrits. Un cop revisat el compliment de les bases, es van aprovar un total de 696 propostes. En aquesta edició s'ha augmentat l'ajuda econòmica per a producció i promoció discogràfica i s'ha reduït el nombre de bandes seleccionades (fins ara eren 40) amb l'objectiu d'ampliar la gira de cadascuna (faran 7 concerts enlloc de 4) per tal de millorar el circuit en base a les necessitats del sector.

Els Mambo Jambo van participar al GPS5

L'obra completa de Juli Garreta a la xarxa

...

L'Arxiu Municipal de l'Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols ha penjat a la xarxa el catàleg de l'obra completa de Juli Garreta i Arboix (1875-1925), fill d'aquesta localitat on va viure sempre. A Garreta se'l coneix sobretot com a compositor de sardanes, però la seva producció és molt més àmplia i comprèn una vintena de peces de música simfònica i de cambra, una trentena de cançons per a veu i piano i una vuitantena de composicions de música per a cobla, amb un gran nombre de sardanes extraordinàries.

El catàleg, fruit de la recerca dels musicòlegs Joaquim Rabaseda, Joan Gay i Marisa Ruiz, comprèn més de 200 obres classificades en cinc categories: música de cobla, música de cambra, música de conjunt, música simfònica i música vocal. Des de cada fitxa és possible descarregar-se una còpia digitalitzada de la partitura i/o partícel·la original. De moment ja es pot accedir a 7.500 documents digitalitzats, d'un total de 12.000. En alguns casos també es pot escoltar l'enregistrament sonor de la peça, gràcies a les aportacions de col·leccionistes privats i d'entitats com Tritó Edicions.

La recerca ha permès identificar i datar amb precisió algunes obres, i descobrir material inèdit, entre el qual hi ha sis sardanes fins ara desconegudes que Garreta va presentar al concurs musical de la Casa Sobrequés de Girona el 1907.

Podeu consultar el catàleg a www.socsantfeliudeguixols.com.

20 DE MAYO 2015
UN DÍA SIN MÚSICA

Un dia sense música

●●●

El dia 20 de maig diferents associacions estatals de promotors, mànagers i sales de música en directe van convocar un dia sense música per reclamar una baixada de l'IVA cultural. Concretament, les associacions que van impulsar aquesta acció (o no acció, segons com es miri) van ser: la Asociación de Promotores Musicales (APM); l'Asociación Estatal de Salas de Música en Directo (ACCES); La Noche en Vivo – Asociación de Salas de Música en Directo de Madrid (LNEV); l'Associació Professional de Representants, Promotors i Mànagers de Catalunya (ARC); la Asociación de Representantes Técnicos del Espectáculo (ARTE); l'Associació de Sales de Concert de Catalunya (ASACC), Musika Indistriaren Elkarte (MIE) y la Asociación de Salas Privadas de Música en Directo de Euskal Herria (Kultura Live).

Totes aquestes associacions protestaven contra el fet que el Govern espanyol obligui a pagar el 21% d'IVA pel consum de música en directe, un percentatge quasi tres cops superior a la mitjana dels principals països de la zona euro. Per aquest motiu, instaven a "tots els que estimen la música" a "apagar-la" el dia 20 de maig en senyal de protesta, afegint-se així a la iniciativa. El lema era: apaga la música, para que en el futuro pueda sonar.

També van publicar un manifest reclamant una baixada de l'IVA de la música al 4% que, a través de la plataforma change.org, va recollir 225.000 firmes que es van registrar al Congrés de Diputats.

Tal com diu el president de MUSICAT a l'editorial, sense qüestionar la reivindicació, que és absolutament justa i necessària, potser hi hauria coses a dir pel que fa al procediment.

D'entrada, el dia 20 de maig era un dimecres, un dia sense gaire concerts programats a les sales, cosa que facilitava el seguiment de l'acció i suposava poc risc econòmic, però també li treia força i la deixava en protesta simbòlica. Segons els organitzadors, el seguiment va ser del 90% a l'Estat i del 97% a Catalunya. Amb tot, algunes sales que tenien concerts programats, com per exemple, a Barcelona, Jamboree, Tarantos o el mateix Liceu, els van mantenir. S'hauria de veure què

hagués passat si el dia sense música s'hagués convocat, posem per cas, el 15 d'agost.

El segon fet remarcable – i sorprenent – és que no es comptés amb els músics. Es va donar per suposat que estarien d'acord en anul·lar o ajornar les actuacions previstes per aquell dia. Naturalment, hi va haver grans noms que es van adherir a la iniciativa: Pablo Alborán, Alejandro Sanz, Joan Manuel Serrat, Joaquín Sabina, Miguel Bosé, Manolo García, Sergio Dalma o Estopa, per exemple, i molts altres que van penjar a la xarxa una foto amb la boca tapada. Fins i tot n'hi va haver, com el mateix Joan Manuel Serrat, que van anul·lar concerts. Però la majoria dels músics que van tenir la sort de tenir feina aquell dia, van anar a treballar. Entre altres raons, perquè encara que s'abaixi l'IVA de la música, la seva condició laboral els obliga a facturar la seva feina a través d'una empresa de serveis, amb un IVA al 21%: els músics i la indústria de la música són dos debats diferents. Curiosament, els titulars de la premsa d'aquell dia eren de l'estil "els músics han decidit callar i plegar-se de braços" o bé "els músics es tapen la boca" (es sobreentén que poden tocar amb la boca tapada).

Això sí, res no va impedir que el dia sense música Telecinco emetés el programa La Voz i que aquell mateix dia hi sortís Alejandro Sanz, un dels grans impulsors de la iniciativa. Va ser un dels dies de més audiència del programa.

“

L'entrevista

Natxo Tarrés

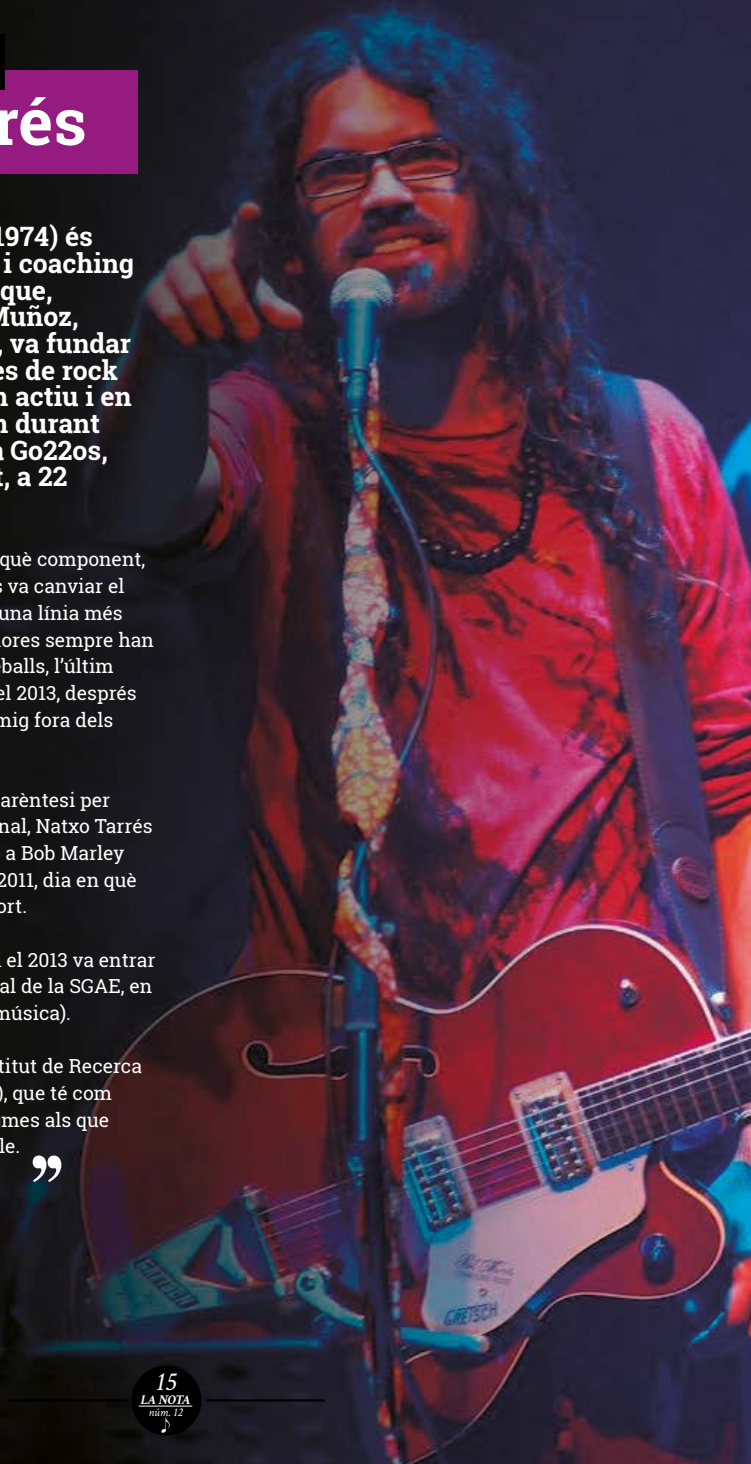
Natxo Tarrés (Manresa, 1974) és músic, músicoterapeuta i coaching organitzatiu. Fa 22 anys que, juntament amb Juanjo Muñoz, Roger Farré i Oriol Farré, va fundar Gossos, una de les bandes de rock català que encara està en actiu i en plena forma. Ho celebren durant tot l'any 2015 amb la gira Go22os, en espais de petit format, a 22 poblacions catalanes.

El 2002 es va afegir al grup un cinquè component, el bateria Santi Serratosa i Gossos va canviar el so acústic per l'elèctric, adoptant una línia més rockera i contundent. Des d'aleshores sempre han tocat junts. Han publicat dotze treballs, l'últim dels quals, *Batecs*, es va publicar el 2013, després d'un període voluntari d'un any i mig fora dels escenaris.

Natxo Tarrés va aprofitar aquest parèntesi per posar en marxa un projecte personal, Natxo Tarrés & The Wireless, banda homenatge a Bob Marley que es va fundar el 12 de maig de 2011, dia en què es complien 30 anys de la seva mort.

És soci de MUSICAT des del 1997 i el 2013 va entrar a formar part del Consell Territorial de la SGAE, en el col·legi electoral de Petit Dret (música).

És cofundador i president de l'Institut de Recerca Holística de Montserrat (IREHOM), que té com objectiu estudiar els nous paradigmes als que haurem de fer front en aquest segle. ”

"Sóc molt autocrític amb el sector dels músics, i penso que d'alguna manera ens mereixem el que tenim."

Natxo Tarrés

L'últim projecte en què s'ha implicat és La Banda Impossible, formada per 18 components procedents dels diferents grups de rock català de la dècada dels 90: Gossos, Pets, Sangtraït, Sopa de Cabra, Lax'n'Busto, Ja t'ho diré, Glaucs... El 4 de juliol pujaran a l'escenari del Canet Rock per fer un concert que, segons diuen, serà únic. Avui s'han trobat tots a La Mirona de Salt per fer un primer assaig i hem aprofitat per entrevistar-lo. En Natxo és un dels set cantants que defensaran el repertori, un recull de les grans cançons de la història del rock català.

Vosaltres ja hi vau ser al Canet Rock l'any passat. Quina sensació vau tenir?

Molt xula perquè el tipus de públic era molt obert. Hi havia des de pares amb criatures que feien com unes placetes amb els cotxets al mig, fins a gent jove o gent veterana dels primers Canet que ho volien tornar a viure. Per tant, tot el ventall. La sensació que vam tenir és molt indefinible. L'ambient era molt agradable, molt sa. El lloc és maco. L'únic obstacle és que, a nivell artístic, aquests espectacles són tècnicament molt complexes i com que t'agradaria que tot sortís el millor possible, estàs pendent de tantes coses que t'ho perds. És tan complicat que soni com voldries, que quan et sembla que ja ho tens, s'ha acabat el concert. Evidentment és un gran aparador i un bon lloc per tocar.

Deu haver estat complicat reunir La Banda Impossible

Una mica. Però pensa que durant molt de temps hem sigut una gran família. Hem compartit molts concerts i molts camerinos. Tots ens coneixem des de fa molts anys, ens admirem i ens estimem.

Treballar junts ha sigut fàcil. Volíem fer un homenatge a la música dels 90 que vam compartir i oferir-lo al públic de la nostra generació (deu anys amunt o avall). Canet era el lloc ideal per fer-ho. Estem emocionants pel que tot això generarà com a vivències.

22 anys de Gossos. Com pot ser que encara esteu junts?

Perquè som amics. Ens vam fer amics amb Gossos. Vam començar sent un grup d'amics que tocaven la guitarra en altres grups i vam acabar fent un grup que despuntaria dels altres, segurament per aquest bon rotlló i aquesta manera de fer les coses entre tots. Nosaltres això ho valorem molt. Sabem que el grup és sobretot les persones que el formen. Jo, a vegades, faig una mica de portaveu o de líder, però necessito els Gossos al meu costat. Segurament no sabia fer un projecte en solitari.

Tots sou autors de les cançons del grup?

Sí. Segurament per aquesta filosofia de compartir. Perquè aquest projecte el vam generar entre tots. Inicialment les cançons les composàvem al local d'assaig i mentre un feia la música, un altre feia la lletra i les frases saltaven de l'un a l'altre. Després, amb el temps, potser sí que hi ha rols que s'han atribuït a algú en concret. Per exemple, dels cinc, alguns ens dediquem més a les cançons i dediquem més temps a la part de composició, però l'autoria és compartida. Sempre firmem tots cinc com autors de les cançons.

De fet no hi ha líder del grup

No. És el que formem. La portada del nostre tercer disc és un símbol que ens acompanya al llarg del temps. És un mandala format per tots quatre, que tradueix a nivell gràfic la nostra manera de funcionar: quatre tios enganxats que junts fan allò. Gossos té aquesta característica. Quan s'hi va afegir en Santi Serratosa, ho va copsar de seguida. La capacitat que ha tingut d'acoblar-se sembla cosa de màgia. Ell sap que hi ha certes coses que són nostres, dels quatre, i d'altres en què ell hi entra com un més. Tot s'ha fet d'una manera molt natural i molt fàcil.

Tots viviu de la música?

És el pal central de les nostres vides i, per tant, és d'on intentem treure el màxim de recursos, però tots fem altres coses per subsistir. No obstant, tot i que la música continua sent l'activitat principal, no podríem viure només del grup. Potser hi ha hagut moments puntuals en què hauria estat possible, però no actualment. Entre els concerts i els discos, trampegem com podem. A més, els catxets dels propis concerts han baixat molt en els últims anys.

També et diré que treballar en altres àmbits ha sigut positiu. Òbviament ens agradaria molt poder viure només de la música, però considerem que el fet de no haver pretès que Gossos ens alimenti a tots ha estat més un avantatge que no pas un inconvenient. En èpoques d'inestabilitat - perquè hi és i no la podem ignorar - el fet de poder-nos dedicar a altres coses també fa que el grup es nodreixi d'aquestes experiències.

Altres coses relacionades amb la música?

Sí, coses que ens fan créixer com a persones. A nivell de creixement personal, l'experiència que qualsevol de nosaltres hagi pogut tenir en un sector determinat es podrà aplicar al grup i això sempre suma.

Com veus la situació laboral dels músics en general?

Sóc molt autocrític amb el sector dels músics i penso que, d'alguna manera, ens mereixem el que tenim. És com si els músics ens conforméssim amb el reconeixement social, perdent tota la part de reconeixement laboral que ens mereixem, com qualsevol altre col·lectiu.

Jo mateix m'he implicat en diferents coses - entre d'altres, sóc conseller de la SGAE - i si ho faig és perquè veig que el teixit associatiu dels músics és molt pobre. La gent s'implica molt poc. Hi ha poca consciència d'ofici. Això fa que no tinguem interlocutors vàlids per negociar amb els polítics, fins i tot quan hi estan disposats. A vegades passa: et diuen que tenen ganes d'ajudar però no saben a qui s'han d'adreçar.

Els dos elements o estructures potents que subsisteixen - o sobreviuen - de cara als músics, que són la SGAE i MUSICAT, són criticats. Crec que això té a veure amb nosaltres mateixos. Som hereus d'una cultura on no hi ha estructures. Això mateix és impensable a França o a Anglaterra, però aquí encara no s'ha fet el substrat per permetre que això funcioni. I sort en tenim de MUSICAT que ens permet facturar d'una manera estable, que a la resta de Espanya no hi ha ni això.

Tornem a Gossos. Parla'm de la gira que esteu fent per celebrar els 22 anys. Tinc entès que són 22 concerts en 22 localitats diferents i en espais de petit format, cosa que us permetrà tenir un màxim de 222 persones al voltant vostre mentre toqueu. Què me'n pots dir?

El que et puc dir són coses molt bones. Els grups necessitem retroalimentar-nos. No pots estar amb 40 anys vivint només del que vas fer als 20. És una mica absurd. Però no és fàcil, tenint en compte que el país és molt petit i que el fet de cantar en català té uns condicionants. Estem molt contents perquè, encara que el format no l'hem inventat nosaltres, mai no havíem tingut aquesta vivència. És una experiència diferent per nosaltres i també per l'espectador. L'espai està disposat de manera que els músics estem al mig i el públic és al nostre voltant. El propi format permet que els músics

ens estem mirant entre nosaltres i toquem molt compenetrats i això la gent ho nota. També per això hem limitat l'aforament, perquè no es perdi aquesta energia. El públic ens pot conèixer d'una altra manera. Primer musicalment, perquè tot el que escolten ho poden veure. Veuen dits que toquen i l'oida fa que, estant tant a prop dels músics, es pugui escoltar aquell detall que normalment passa per alt. A més, nosaltres toquem molt millor perquè ho fem d'una manera natural, mirant-nos, compenetrats, no en línia recta amb el bateria al darrere. Tot plegat, el setting, genera un munt de complicitats i fem un bolo de gairebé dues hores i mitja que ens passa volant a nosaltres i al públic. La sensació és com estar al sofà de casa. I això és molt xulo. De fet, hi ha un punt en què ens preguntem si serem capaços de tornar a tocar com abans. La gent també valora molt aquest canvi de format.

El 2013 vas entrar a formar part del Consell Territorial de la SGAE. Com és la SGAE per dintre?

La SGAE s'ha de conèixer. En realitat és una associació sense ànim de lucre, creada per gestionar els drets d'autor. No hi ha més. El que passa és que és un ens molt complexe, en part per la poca implicació dels socis. La gent que s'implica és perquè hi té un interès, que d'altra banda és ben legítim. Però és fort que hi hagi gent que visqui d'això i no tingui ni idea de com funciona.

Des de fora, només es veu l'època de la corrupció, del "despilfarro", certes actituds de xuleria... Però tot això va passar perquè es va permetre que passés. Diria que molta gent, consellers i altres, que van firmar coses, ho van fer sense cap tipus de malícia per part seva. Els era totalment desconegut. Van dipositar la seva confiança en una persona que va governar aquella casa durant vint anys. Hi creien de tal manera que se'n van despreocupar. Però els últims cinc anys de gestió d'aquest home van ser delirants. Va voler muntar un imperi estrany i va crear una situació de bombolla que, d'alguna manera, reflectia la que es vivia al país en general.

La SGAE és una entitat molt complexa i a la vegada molt simple. Complexa, perquè aplega

"Si algú genera diners amb una cosa que he fet jo, és just que jo hi tingui participació i, fins i tot, he de poder decidir si ho pot fer o no. La SGAE es basa en aquest dret legítim. Tot el que hi passa és responsabilitat dels propis autors."

en una mateixa entitat autors d'arts escèniques, editors, autors audiovisuals i autors del món de la música, que no necessàriament han de tenir els mateixos interessos. Això fa que sigui complex de gestionar-ne els drets i els que hi tenen més interès estiren cap al seu costat. Per això de vegades passen coses que ens resulten molt estranyes. Però en definitiva tot es regeix per un principi molt senzill, que és el principi de drets d'autor i en això hi hem d'estar tots d'acord. Si algú genera diners amb una cosa que he fet jo, és just que jo hi tingui participació i, fins i tot, he de poder decidir si ho pot fer o no. La SGAE es basa en aquest dret legítim. Tot el que hi passa és responsabilitat dels propis autors. El fet que els autors no es vulguin implicar ni tan sols a nivell de saber com funciona l'entitat que gestiona els seus drets, és un reflex de la incoherència de la nostra societat.

I aquest Consell Territorial de la SGAE quina funció té?

Les seves funcions principals són representar els socis catalans a SGAE Espanya i donar suport als autors catalans. El Consell està format per gent professional en actiu que té ganes de pensar i canviar coses. En Max Sunyer, l'Eduard Iniesta, en Joan Albert Amargós i jo, som els representants del Col·legi de Petit Dret, el de la música.

També he de dir que només podem fer els canvis que ens deixen fer a Madrid. El problema autonòmic existeix igual dins de la SGAE. A Madrid no entenen que els catalans tinguem altres necessitats i volguem fer les coses d'una altra manera. I aquí ningú no entén res del que passa a Madrid, perquè entre nosaltres tot és molt fàcil. Segurament té a veure amb el nostre caràcter.

Hem intentat fer jornades de divulgació per donar a conèixer els projectes que estan en marxa, com per exemple les Ajudes de Previsió Social, però la gent no ve. Ara estem pensant en convidar persones concretes perquè vinguin a veure com funciona el Consell.

També t'he de dir que sóc, amb diferència, el més jove. I això que tinc 40 anys, tampoc sóc tan jove! El relleu generacional és una de les assignatures pendents que té l'entitat.

També t'has format com a musicoterapeuta

Si. La música té la capacitat de fer més felices a les persones en molts àmbits i en molts aspectes. Aquest és un tema que m'interessa perquè a mi la música m'ha ajudat molt i no només en el vessant professional, en què ha donat sentit a la meua vida, sinó també en el vivencial, com en el moment de l'adolescència en què em va ajudar a canalitzar emocions i altres coses.

Intento saber com puc ajudar altres persones a ser més felices amb la música, i això passa per

“Hi ha molt poca consciència d'ofici. Això fa que no tinguem interlocutors vàlids per negociar amb els polítics, fins i tot quan hi estan disposats.”

l'autoconeixement i per obrir-se a la intel·ligència emocional. També hi ha una part de seguiment terapèutic que es pot fer amb la música. A través d'aquesta eina molt senzilla faig treballs amb diferents col·lectius: toxicòmans, gent gran, nens, adolescents... Això també em permet aprendre des de la vivència, perquè està molt bé que la musicoteràpia es faci a nivell acadèmic, però sobretot ha de ser vivencial. Jo m'he format des d'aquesta part vivencial, com, per exemple, la relació de la música amb els estats modificats de la consciència, i he fet una mena d'exploració que ara em permet desenvolupar tallers o cursos, en què intento que la gent connecti amb si mateixa a través de la música i es conegui una mica més.

Ets cofundador i president de l'Institut de Recerca Holística de Montserrat (Irehom). Parla'm d'aquest projecte

Som un grup de persones interdisciplinari que vam comprar una finca en runes prop de Manresa, per fer-hi un projecte de laboratori humà, tant d'idees com d'actituds, per estudiar els nous paradigmes que hem d'afrontar en aquest segle XXI i que canvien constantment. La nostra societat viu en un model quadriculat i la vida no és així. La vida està interconnectada amb moltes coses. Hem de ser capaços de crear metodologies, eines perquè les persones canviïn la perspectiva i, quan ho facin, canviaran elles mateixes i canviarà la societat. És un projecte molt vivencial i aquest espai ens serveix per fer tallers, cursos, trobades. La música n'és un ingredient important, però en aquest cas la meua funció no està tan lligada als músics sinó que és un treball personal molt més ampli.

En una entrevista que et van fer vaig llegir que deies “la cultura útil sobreviurà”. Què entens per cultura útil?

La que aporta un servei a les persones. Per exemple, tenir coses en un museu, si això aporta un servei de coneixement, de connexió amb altres èpoques i altres cultures, té sentit. Si el contingut és purament estètic, només en té en cas que l'acte estètic porti una vivència a les persones. Quan dic cultura útil, em refereixo a la cultura vivenciada. És una mica com quan fem endreça a casa nostra. Tots hem de llençar coses - malauradament vivim en una societat en què hem de llençar per tornar a omplir - Ens quedem amb allò que ens és útil, la resta l'apartem. Jo crec que la cultura que tingui aquesta capacitat sobreviurà, entenent la cultura de manera molt àmplia, com un eix transversal a les nostres vides, el pal de paller, un munt de coses que, quan les intentem posar en un ministeri, no funciona. Per exemple, que la cultura i l'educació no treballin juntes, com passa en aquest país en què les conselleries ni tan sols es coneixen, a mi em sorprèn. La cultura és transversal. I la cultura i la ciència, que no han de treballar juntes, per tal de poder explicar des de la cultura el que fa la ciència? Per tant, crec que la cultura sobreviurà si és transversal i vivenciada. La cultura que només és “d'adorno” és com una moda i passarà.

També he llegit que t'agrada el món del vi

Sí. Això sí que és cultura! De entrada a mi em connecta al meu territori, el Bages. Aquest nom està relacionat amb la paraula *bacsis* o *bacus*, cosa que evidencia que sempre ha sigut terra de vi. També he de dir que tinc la sort de tenir un bon amic que és un dels millors enòlegs de la comarca. Vaig viure molts anys aquest món al seu costat i, des de la meua ignorància he tingut l'oportunitat de tastar vins i també d'aixafar el raïm. El vi és un element espiritual i som afortunats de poder-ne gaudir.

Lluïsa Massó

La nota legal ●●●

L'ACCIÓ DE RESPONSABILITAT CONTRACTUAL

●●●

L'impagament d'actuacions per part del contractant, al·legant la inadequada prestació dels serveis o l'actuació defectuosa dels músics, es pot combatre jurídicament a través de l'acció de responsabilitat contractual.

Com solem dir en terminologia musical, que els concerts "vagin grassos" no vol dir que automàticament s'eximeixi el contractant dels serveis musicals de pagar el preu pactat a través del contracte d'actuació ni tampoc suposa un dret de rebaixa sobre el mateix.

Tot i que és molt important admetre i assumir els errors o deficiències en les actuacions musicals, pel propi interès dels músics en mantenir el "bolo" en el futur, i és recomanable renegociar a la baixa el preu pactat sempre i quan aquests errors o deficiències siguin justificades i hi hagin hagut queixes per part de la organització o els organismes contractants, aquest motiu no és vàlid per justificar l'oferiment de quantitats ridícules en rebaixa del preu ni molt menys per justificar l'impagament de l'actuació.

Si sobre les negociacions prèvies no s'arriba a acord entre contractant i contractat i el primer es nega a abonar el preu de l'actuació, el grup musical té dret a exercir l'acció de responsabilitat contractual i exigir judicialment el compliment del contracte, i serà la part contrària qui haurà de provar la inadequada prestació dels serveis contractats per part dels músics o l'agrupació musical, cosa que l'experiència ens diu que és més complicat del que sembla a primera vista.

Aportar la declaració de testimonis assistents afirmant que el concert va anar malament de forma genèrica no és suficient per considerar l'incompliment contractual com a greu, sinó que s'han de puntualitzar les deficiències concretes en què va incórrer l'actuació i, a nivell musical, s'acostuma a donar més valor probatori a les declaracions dels músics que a les del públic assistent, a no ser que acreditin un cert nivell d'estudis musicals.

Els requisits per poder-se apreciar l'excepció de contracte no complert, o de contracte inadequadament complert, no són senzills i la jurisprudència exigeix que el defecte o defectes que s'invoquen siguin de certa importància i transcendència en relació amb la finalitat perseguida, fent l'objecte del contracte impropri per satisfer l'interès del contractant.

És important recalcar també que en la mateixa acció de responsabilitat contractual es pot demanar la indemnització de danys i perjudicis causats pel contractant al grup musical sempre i quan l'incompliment del primer hagi incorregut en dol, negligència o morositat d'acord amb els arts. 1101 i 1108 del Codi Civil, així com els interessos moratoris des de que es dicta la sentència de primera instància i les costes judicials en el cas que s'estimi íntegrament la demanda presentada pels músics o agrupació musical.

En resum, que no hem de ser els músics els que ens hem d'*abaixar sempre els pantalons* perquè legalment tenim els mecanismes al nostre abast per combatre les pressions abusives a què es sotmet tot sovint el nostre col·lectiu per part dels organismes contractants.

Ricard Hospital, advocat i músic

Què li costa al músic una actuació

Us heu preguntat mai quant us costa de promig cada actuació que feu?

Si se us acudís sumar totes les despeses que heu tingut des de que vau començar a tocar i dividir-les pel nombre d'actuacions que heu fet, més d'un s'enduria una sorpresa.

Anar a tocar surt car. Un grup de música té moltes despeses i per calcular bé el preu del catxet cal tenir-les en compte totes. Hem de pensar que cada actuació és fruit de l'esforç i la inversió en temps i diners que els músics han fet prèviament.

D'altra banda, les despeses varien molt depenent del tipus de formació - no és el mateix una orquestra, que un grup o un trio -, dels kilòmetres a fer, del que s'inverteix en instruments, en so i llum, en formació o en publicitat. Tot suma.

Us proposem un exercici senzill que no us robarà massa temps: calcular quant us costa anar un dia a tocar. Segur que molts de vosaltres ja ho heu fet i ho sabeu al centímetre. Però també és probable que alguns només ho hàgiu comptat "per sobre" o no ho hàgiu comptat mai. Com que cada cas és un món, intentarem ajudar-vos a fer el càlcul amb aquesta petita guia dels conceptes bàsics que cal tenir en compte. Segur que encara hi haureu d'afegir alguna cosa.

Tarifes seguretat social 2015

Salari net	Base cotització	Import S.S.
De 0 a 29,50 €	29,50 €	11,43 €
Entre 29,51 a 240,00 €	-	38,75% salari
Entre 240,01 a 409,00 €	240,00 €	93,00 €
Entre 409,01 i 735,00 €	303,00 €	117,41 €
Entre 735,01 i 1.228,00 €	360,00 €	139,50 €
A partir de 1.228,01 €	480,00 €	186,00 €

Transport: Suposant que ens movem per carretera, necessitarem llogar o comprar un vehicle per traslladar-nos i traslladar el material. Per tant, haurem de començar per comptabilitzar el preu de lloguer o l'amortització del preu de compra del vehicle. Després hem de comptar el combustible, el manteniment del vehicle, les reparacions i l'assegurança.

Manteniment d'equip de llum i so: En cas de tenir equip propi, cal comptar l'amortització, manteniment, reparacions i renovació periòdica del material, a més de la mà d'obra per als muntatges i el personal tècnic, si és el cas. Si es tracta de material llogat, sol ser una quantitat fixa per actuació.

Instruments: És una de les despeses importants. El preu dels bons instruments és elevat i normalment és a càrrec del músic.

Representant o mànager: Els representants solen cobrar entre un 10 i un 15% del catxet (més aviat un 15% que un 10%). Els mànagers cobren el 20%. Amb factura, es pot desgravar.

Promoció: Cartells, tríptics, flyers, fotos, retolació de vehicles, disseny de pàgines web, etc. Aquest és un capítol que està canviant molt en els últims anys. La promoció es fa cada vegada més a la xarxa i la despesa dependrà de les habilitats que tingui el músic i del temps que hi pugui dedicar.

Vestuari: Aquest apartat és molt variable. Hi ha molts grups que gasten 0€ en concepte de vestuari. En canvi, per a una formació més tradicional pot ser una despesa important. Els grups i orquestres de ball, per exemple, procuren renovar-lo cada any.

Formació: El músic, com qualsevol altre professional, s'ha d'anar reciclant i ha de procurar perfeccionar la seva tècnica assistint a clínics i cursos de perfeccionament o reciclatge. El cost de la formació és una despesa més a tenir en compte.

Seguretat social: És una despesa important. Si el músic és autònom, pagarà 264,84€ mensuals. Si no ho és, pagarà per dia d'actuació segons el salari. El mínim són 11,43€ per un salari de 29,50€. El màxim són 186€ per un salari igual o superior a 1.228,01€. Per un salari d'entre 29,51€ i 240€ la seguretat social representa un 38,75%.

Gestió: Els músics que són autònoms han de portar una comptabilitat i fer la declaració trimestral d'IVA. Si són autònoms cooperativistes, a través de la cooperativa Músics de Catalunya, MUSICAT s'encarrega de tot. Però els músics que no ho són necessiten forçosament contractar els serveis d'una gestoria o fer-se socis d'una cooperativa que facturi les seves actuacions i els doni d'alta a la seguretat social. Els socis de MUSICAT paguen per aquest servei un 2,5% de la base de la factura més la quota anual de soci (65€).

Un cop sumats i prorratejats tots aquests conceptes, podrem saber amb coneixement de causa el catxet que hem de demanar o, dit d'una altra manera, quins són els mínims per cobrir despeses i, per tant, quin és el nostre límit de negociació.

El problema dels músics és que molt sovint no saben quan cobraran, o bé que no cobren en els terminis pactats. El cobrament, en metàl·lic o mitjançant un taló, en el moment de finalitzar l'actuació ja ha passat a la història. Actualment el músic sap que haurà d'avançar uns diners de la seva butxaca per poder treballar però no sap quan els podrà recuperar. Si s'acumulen les factures pendents es pot arribar a una situació insostenible.

Un altre problema greu és la competència desfermada de preus que hi ha entre els professionals. La falta d'unió entre els músics fa impossible mantenir una política de preus digna.

TRES EXEMPLES

Per il·lustrar el que acabem de dir, farem tres supòsits, només a tall d'exemple, de les despeses que poden tenir tres tipus de formacions musicals que treballin raonablement:

>>>> Una orquestra de 10 a 15 components

Transport: Suposant que l'orquestra compti amb camió propi, el gasoil li pot costar 1€/km. L'assegurança, inclosa la responsabilitat civil del vehicle ronda els 2.000€ anuals. El manteniment bàsic (revisions i ITV cada sis mesos) val al voltant de 1.000€ anuals. Les reparacions són més fluctuants i depenen dels anys d'antiguetat, del bon manteniment i de l'atzar. Només un canvi de rodes pot suposar una despesa important: un camió en sol portar vuit i cadascuna costa 600€!

Manteniment d'equip de llum i so: Si compta amb equip propi, l'equip de muntatge pot costar 1.000€ per bolo i després cal sumar-hi la seguretat social de tot l'equip tècnic (uns 400€ per persona i mes). També s'ha de comptar amb el cost de les reparacions i posada a punt de l'equip, renovacions de material i adquisició de nous elements. Si l'equip no és propi, el lloguer pot arribar a costar entre 1.200 i 1.500€ per actuació.

Instrumentos: És una de les despeses més grans, però en general corre a càrrec de cada músic que n'és el propietari.

Representant o mànager: Entre el 10 i el 15% del catxet.

Promoció: Una orquestra es pot gastar 3.000€ cada any en publicitat i promoció. Tot i que cada vegada es tendeix més a fer promoció a la xarxa.

Vestuari: Les orquestres solen renovar vestuari cada temporada, perquè és una part important de l'atrezzo. La despesa pot oscil·lar entre 600€ i 1000€ per persona i any.

Formació: Com en el cas dels instruments, la formació sol anar a càrrec de cada músic.

Seguretat social: Si els components són autònoms, pot suposar una despesa de 4.500€ mensuals.

Gestió: Una orquestra que gestioni la seva facturació a través de MUSICAT, pagarà 150€ anuals i el 1,5% de la base de la factura. L'import d'aquesta despesa dependrà de la facturació.

>>>> Un grup de cinc components

Transport: Si disposen d'una furgoneta pròpia, l'assegurança a tercers pot costar uns 700€ anuals i el manteniment i les reparacions poden pujar a uns 1.500€. Després s'ha de comptar el gasoil i també la benzina dels cotxes dels músics: de mitjana sortiria a 0,25€/km.

Manteniment d'equip de llum i so: Si tenen equip propi, normalment el muntatge el fan els mateixos músics. El manteniment, reparacions i renovació del material pot costar 2.000€ anuals. Si no es disposa d'equip propi, se'n pot llogar un a partir de 600€.

Instruments: Són de cada músic

Representant o mànager: 15% del catxet.

Promoció: Si es renova completament el material publicitari (cartells, tríptics, fotos, disseny) la inversió pot arribar als 3.000€. Si fan una pàgina web, el manteniment i la renovació periòdica pot costar uns 600€. La retolació de la furgoneta pot costar 600€ més.

Vestuari: Un grup es gastarà, com a mínim, 200€ anuals per component.

Formació: En general, és a càrrec de cada músic.

Seguretat social: En temporada d'estiu, molts músics es fan autònoms perquè, per volum de feina, els surt més a compte. Suposant que es donin d'alta com autònoms durant quatre mesos, de juny a setembre, el grup pagarà 5.296€ (264,84 x 4mesos x 5components). La resta de l'any es poden donar d'alta en el règim general i pagaran segons l'import que facturin (veure tarifes de la SS).

Gestió: Si gestionen les factures a través de MUSICAT, poden triar l'opció de pagar 150€ anuals amb una comissió de facturació de l'15% sobre la base de la factura. L'import de la gestió dependrà del número de bolos i del catxet. Per un grup que treballi mitjanament, pot suposar una despesa d'entre 1.000 i 2.200€ l'any.

>>>> Un trio

Transport: Suposant que tinguin una furgoneta pròpia, l'assegurança a tot risc, assistència en viatge i assegurança de la càrrega pot costar uns 900€ anuals. El manteniment, ITV i impost de circulació, uns 600€ i la benzina, si es mouen per un àmbit geogràfic no massa allunyat del punt de partida, pot costar una mitjana de 21€ per bolo.

Manteniment d'equip de llum i so: Si el material és propi, el muntatge l'assumeixen els mateixos músics. La renovació del material pot costar uns 1.500€ l'any. Les reparacions, si es cuida el material, poden ser mínimes i el manteniment costar només uns 150€ anuals.

Instruments: En el cas d'un trio, com el que ens ocupa, pot ser que s'inverteixi en un teclat (uns 3.000€) i que s'hagin de comprar micros per les veus. El cost dels altres instruments l'assumeix cada músic.

Representant o mànager: És el 15% del catxet.

Promoció: Si es renova completament el material publicitari (cartells, tríptics, fotos, disseny) la inversió pot arribar als 3.000€. Si fan una pàgina web, el manteniment i la renovació periòdica pot costar uns 600€. La retolació de la furgoneta pot costar 600€ més.

Vestuari: Si el renoven cada any, es poden gastar uns 800€.

Formació: En general, és a càrrec de cada músic.

Seguretat social: Depenent de la feina que tinguin es donaran d'alta d'autònoms (264,84€ mensuals) o bé ho faran al règim general i pagaran segons import del catxet.

Gestió: Si gestionen les factures a través de MUSICAT, poden triar l'opció de pagar 150€ anuals amb una comissió de facturació de l'15% sobre la base de la factura. L'import de la gestió dependrà del número de bolsos i del catxet. El catxet pot ser d'entre 600€ en temporada baixa i 900€ en temporada alta.

Han donat la nota ●●●

Big Mama Montse

Ha rebut el títol Jazzterrassman 2015 atorgat pel Festival de Jazz de Terrassa. És la primera dona, a més de la primera cantant i representant del blues, que rep aquesta distinció. Amb 27 anys de trajectòria a l'esquena, Montserrat Pratdesaba ha forjat part de la seva carrera a Terrassa (des del 1989 ha participat en onze festivals i un munt de concerts). El vincle amb el club egarenc, la divulgació de la música arreu del país i a l'estranger, i la qualitat com a compositora, intèrpret i pedagoga de Big Mama Montse, la converteixen en l'estrella més radiant i internacional del blues català.

Per celebrar el títol de Jazzterrassman 2015, el dia 22 de març la Big Mama Montse va fer un concert molt especial en què va convidar alguns dels músics que han col·laborat estretament amb ella durant la

seva trajectòria, com el guitarrista Riqui Sabatés o el pianista August Tharrats, i alguns companys de luxe com el trompeta local Josep Maria Farràs.

Port Bo

Fundat el 1965, aquest popular grup d'havaneres va celebrar els 50 anys d'existència el mes d'abril passat amb un concert al Palau de la Música, amb les entrades esgotades. Van fer un repàs de la seva trajectòria, acompanyats d'una bona colla d'amics que, en un moment o altre, han participat en la seva història. Nina, els Manel, Marina Rossell, Maria Salgado, Port Bo antic i Fonso Carreras, que va deixar el grup el mes de març passat, van cantar amb els tres components actuals: Pep Nadal (tenor), Irineu Ferrer "Mineu" (baríton) i Carles Casanovas (baix i direcció). Els van acompanyar Antoni Mas (piano), Toni Gadea (percussió), Lluís Subiranas (baix) i Pep

Poblet (saxo). El concert es va acabar amb tots els convidats dalt de l'escenari per cantar "La Gavina" i "El meu avi".

Grup d'Havaneres Voramar

Enguany fa 25 anys de la seva fundació. Calculen que al llarg d'aquests anys hauran cantat unes 36.000 havaneres. Per celebrar-ho, a finals de març van fer un concert a l'Auditori de Santa Coloma de Farners, en què van presentar dues cançons noves, de creació pròpia, i van repassar el repertori del seu darrer àlbum *Gira havanera*, que és una selecció dels 12 temes més demanats pel públic. Actualment el grup està format per Antonio Mateo (acordiò), Joan Cortés (guitarra clàssica, veu), Gemma Llorà (Veu) i Ramon Cullell, membre fundador (guitarra clàssica, veu).

El grup Voramar té set treballs enregistrats i, a més de les havaneres, el seu repertori inclou cançons de taverna, sardanes i alguna rumba catalana. Juntament amb colles geganteres, sardanistes i de castellers, han representat Catalunya a diversos països d'Europa en el marc de l'Aplec Internacional de la Cultura Catalana que organitza l'associació per la difusió del folklore, Adifolk.

Jordi Molina

Ha compost la música de la Cantata Empordanesa per a Cobla, Cor i dos Percussionistes **Dels ous ferrats a la cendra**, amb textos de Vicenç Pagès i Jordà. L'obra, que es va estrenar el dia 16 de maig al Teatre Jardí de Figueres, tracta de 6 personatges, reals o ficticis, que s'han convertit en mites de l'Empordà: Salvador Dalí, el Clavell Morenet, la Mila de *Solitud*, Lúdia de Cadaqués, el Sabater d'Ordís i els habitants de les cales de Begur. Els autors d'aquests mites són Salvador Dalí (*Vida Secreta*), Josep Maria de Sagarra (*Cançons de rem i vela*), Víctor Català (*Solitud*), Carles Fages de Climent (*Balada del sabater d'Ordís*) i Josep Pla (*El meu país*). Cadascun dels mites se situa en un espai determinat: Figueres, Port de la Selva, el massís del Montgrí, Cadaqués, Ordís i Begur. A mesura que la cantata avança, l'edat dels personatges evoluciona des dels records intrauterins fins a la cendra final.

La interpretació va anar a càrrec del Cor de Cambra ARSInNOVA, la Coral Germanor Empordanesa, la cobla La Flama de Farners i els percussionistes Fani Fortet i Pere Olivé. També va comptar amb la col.laboració de l'actor Quim Lecina, que va fer d'actor/narrador. L'estrena formava part dels actes de la gala La Sardana de l'Any.

Roc Marco

Aquest músic de Tortellà va complir 100 anys el passat 19 de març. Se'l coneix sobretot com intèrpret de tenora, però també va tocar el saxofon, el clarinet i la flauta. Va formar part de diverses cobles orquestra: Els Petits de Tortellà, la New

York, la Principal de Banyoles, la Marimba, la Principal de Tortellà, la Principal de Figueres, el Conjunto Azul, l'Audivert de Perpinyà, la Camps Oliver i la Principal de la Garrotxa. Segons el president de MUSICAT, Josep Reig, és la imatge viva de la tradició musical del poble de Tortellà, on hi va haver un temps en què es podia formar una cobla només amb els músics que vivien en un sol carrer.

Jordi Toniatti

Ha rebut el Premi de Normalització Lingüística i Cultural que l'Ateneu d'Acció Cultural (ADAC) concedeix des de fa 28 anys a les persones i les entitats que lluiten per la normalització de la llengua catalana i en pro de la cultura i les tradicions de Catalunya. Toniatti, amb una carrera musical de més de 30 anys, és soci de MUSICAT des del 1996 i és un dels artistes més populars en el món de l'animació infantil, sobretot a les comarques gironines on molts nens han crescut amb les seves cançons. El premi, que es decideix per votació popular, li va ser lliurat el dia 29 de maig en un acte celebrat a l'auditori Josep Irla de Girona.

Societat de Blues de Barcelona

Ha celebrat el seu 10è aniversari amb una exposició fotogràfica i una gran festa al Centre Cultural Collblanc-La Torrassa de l'Hospitalet de Llobregat. Hi van actuar Travellin'Brothers, la Barcelona Blues Society Friends i artistes convidats que es van apuntar a fer un gran concert de fi de festa. La presidenta de la SBB, Míriam Aparicio, va bufar les espelmes d'un espectacular pastís que es va repartir entre els assistents. També es van sortejar regals entre els socis. Enguany, la SBB ha volgut atorgar un premi de reconeixement a l'Associació Capibola per la tasca realitzada durant 13 anys en pro del blues i pel compromís social.

La Societat de Blues de Barcelona (SBB) és una associació cultural sense ànim de lucre que promou la divulgació i el coneixement del blues.

Cobla Ciutat de Girona

Aquest 2015 compleix 40 anys d'existència i, per celebrar-ho, va fer un concert al Teatre Municipal de Girona, al mateix escenari i el mateix dia en què va tenir lloc la presentació oficial el 9 de març de 1975. El repertori va incloure algunes de les peces que la Cobla Ciutat de Girona va tocar en aquell primer concert i una selecció d'altres peces significatives que ha tocat al llarg d'aquests 40 anys, a més d'una estrena dedicada a la cobla composta per un excomponent, l'Agustí Padrico. La presentació va anar a càrrec d'Esteve Molero, fill d'Eugeni Molero, que fa quaranta anys va presentar el primer concert de la cobla. El concert va comptar amb la presència de tres dels membres fundadors: Josep Joli (contrabaix), Josep Brugué (tenora) i Jordi Compte (trompeta).

La Cobla Ciutat de Girona va iniciar la seva trajectòria sota la direcció del mestre Lluís Buscarons, a partir d'una iniciativa d'alguns excomponents de formacions com La Principal de La Bisbal i Els Montgrins. Ha estat dirigida, entre d'altres, per Marcel Sabaté, Salvador Mas, Xavier Pagès, Salvador Brotons i Jordi Piccorelli. Actualment la direcció musical recau sobre el director i compositor Jesús Ventura.

Cobla Ciutat de Girona

Novetats discogràfiques ● ● ●

► **Tornem a ser-hi** – La Banda del Yuyu (RGB 2015)

És el quart disc d'aquesta banda gironina que, després de tres anys de silenci, presenta un nou treball amb deu noves cançons (dotze en l'edició digital) que caminen entre el rock urgent i la maduresa compositiva. Les melodies marquen els talls més notables d'aquest disc sobrevolant enganxosos riffs de guitarra i mitjos temps que atrapen i fan que aquest treball sigui un pas endavant en la seva carrera musical. El disc ha estat gravat i mesclat als estudis Hybrid Recordings de Blanes, sota la producció de Sue Gere (baixista de Warrior Soul i Rockzilla).

► **Llum de foc** – Pau Brugada (autoeditat 2015)

És el primer treball en solitari d'aquest músic banyolí, després de deixar la formació Caiko de la que era vocalista i guitarrista. El disc consta de deu cançons d'estils diferents que van des del rock i el pop fins al rap o l'ska. Segons l'artista, "les cançons parlen d'amor i d'odi, de vida i de mort, de realitats i fantasies". Amb la col·laboració de músics de reconeguda trajectòria com Vic Moliner, Pau Figueres, Adri González o Antonio Torres entre d'altres, el disc ha estat enregistrat als Estudis Ground de Cornellà del Terri (Pla de l'Estany) de la mà de Jaume Figueres i també a El Patio de Barcelona amb l'ajuda de Gorka Ruiz.

► **Autoretrats** – XVB

Setè àlbum de la banda integrada per Xavi Vidal (veu i guitarres), Berni Mora (guitarres, piano, baix, percussió, sintes i veu), Enric Roma (baix) i Marc Corominas (bateria). Es tracta d'una col·lecció de cançons escollides i enregistrades de nou per a l'ocasió, sense flors ni ornaments d'artifici. Són cicatrius d'un temps que passa deixant senyals inesborrables, amb la visió i la perspectiva del mirall en què et veus cada dia: et pot agradar o no, però saps que no t'enganya. No és un miratge, és un autoretrat fet de la realitat que ens arrossega. Enregistrat a Fundaestudi de Sabadell.

► **Smile** – Luis González Trio

És el sisè treball del trio format per Luis González (piano), Joan Solà-Morales (contrabaix) i César Martínez (bateria), un disc amb un repertori heterogeni on, sense cap mena de complexa, s'inclouen versions de Bach, Stevie Wonder o els Beatles, així com un Bolero i composicions pròpies. El disc es va gravar al estudi The Cove de Lloret de Mar en dos dies intensos d'estudi que reflecteixen la compenetració i la frescor d'un trio que està en plena eferescència. Luis González Trio neix el 2008 i s'ha consolidat com un dels més actius de l'escena catalana, amb un so personal i una evolució contínua.

► **El món és per als valents** – Macedònia

Enregistrat sota el segell Promo Arts Music Records, es tracta d'un recull de 13 cançons que parlen del valor i de l'esperit de superació. El grup torna a sorprendre amb lletres pensades perquè els nens i nenes s'hi sentin identificats amb ritmes que van del rock al reggae passant per la música electrònica. El títol del disc neix arran d'una experiència personal del grup, que va tenir la oportunitat de conèixer un nen amb paràlisi cerebral. La seva manera d'afrontar la vida va commoure tant a les Macedònia que van decidir dedicar-li el títol del disc, a més d'una canço que és diu Joan, igual que ell. El disc es va presentar el passat mes d'abril al Festival Strenes de Girona.

> És molt fàcil – Joan Boada (Kasba Music, 2015)

El terrassenc Joan Boada ha estat, des de finals dels 90, una de les ànimes del grup La Carrau. Ara, el músic abandona la seguretat de la formació per llançar-se a la recerca de la seva veu més íntima i personal amb aquest àlbum en solitari integrat per deu cançons, algunes de nova creació i d'altres que no ha pogut mostrar abans amb els seus grups i projectes habituals. Cançons que s'acompanyaran amb alguns temes del repertori de la música tradicional per acabar de vestir un concert concebut i pensat per fer participar l'audiència amb formules extretes de la cançó popular.

> Perfectes estúpids humans – La Torre del Tigre

És el primer treball d'aquest grup de Palafrugell format per David Menor (veu i guitarra acústica), Lluís Bofill, membre del grup L'Empordanet (guitarra elèctrica i clàssica i veus) i Koko de Murga, component d'Els Cremats (piano, teclats, sintetitzadors, acordió i veus). Les deu cançons del disc s'han gravat al Soundclub Studio de Salt, de la mà de Lluís Costa, i ha comptat amb la col.laboració de músics com el bisbalenc Toni Molina, el menorquí Carlos Pons o la mateixa Silvia Pérez Cruz. Per finançar-lo, van muntar un concert a la Fundació Cuixart per aconseguir petits mecenes: els assistents van pagar 10 euros per tenir el disc al cap d'un any.

> T'ho volia dir – Lauma

El disc és un recull de paraules no dites o dites i no enteses, que pel cas ve a ser el mateix. Lauma, en la seva modesta formació de trio, Laura Matamala a la veu, Jaume Martínez a la guitarra i David Bayés al contrabaix, intenta omplir els silencis que generen dolor, amb una música dolça, íntima, sincera, molt profunda i segons com contundent. En aquest segon projecte el grup ha canviat d'idioma i ha passat de l'anglès al català, per assegurar-se que el seu missatge, sovint complex, arriba a tothom. Cada portada del disc és única i feta a mà.

> Felicitat màxima! – Pulpopop

En aquest cinquè treball d'estudi, PulpoPop es manté devot a les idees, a la creativitat, al surrealisme: continuen nedant a contra corrent. Enregistrat per Lluís Costa amb una vintena de músics participants, a FM! no hi falten els característics vents festius marca de la casa, aquest cop escrits per l'arranjador Xavi Pendón. També hi té un paper important el so de la marimba tropical fent un clar homenatge a Xavier Cugat, així com també les guitarres mediterrànies del jove Marcel Torres. També han comptat amb les col.laboracions de Josep Thió, Adrià Puntí, Ferran Masegú (Teràpia de Shock) i Pau Boigues (Montreal 76).

> Endavant les atxes – The Gruixut's

Ara que és un bon moment pel pop català, The Gruixut's publiquen un nou àlbum de rock'n'roll i el posen al seu web en descàrrega gratuïta. En aquest tercer disc del grup, després de *Normalitzem el rock'n'roll* (RGB Suports, 2008), i *Que vénen els indies!* (RGB Suports, 2011), segueixen reivindicant el *gruixudisme* amb cançons rockeres i esbojarrades, que han enregistrat als estudis Ground de Cornellà de Terri. El disc inclou un tema (*Adéu*) dedicat al primer guitarrista, Javi Martín, que va morir el 2013. La formació actual del quartet està formada per Carles Sendra (veu i guitarra), Albert Such (veus i guitarra), Adrià Castells (baix) i Toni Molina (bateria i percussions).

El ball de nit

INDEPENDÈNCIA MUSICAL

Quan un servidor es va fer càrrec del Sindicat de Músics, aquest era oficialment el *Comité Provincial del Sindicato Profesional de Músicos Españoles (SPME)* i depenia, *faltaría más*, de Madrid.

En adonar-me que els músics d'aquí aportàvem el 50% del cens (i del finançament) del Sindicat, vaig fer-me la il·lusió d'impulsar una reforma estructural per adequar l'organisme al model de l'Estat i obtenir cert grau d'autonomia.

Després d'anys de viatges i reunions, en vaig treure la creació d'un *Comité Territorial* (que no va servir per a res, ja que les demarcacions seguien depenent de Madrid) i la catalanització del nom, que va passar a dir-se *Sindicat Profesional de Músicos (SPM)*, prèvia lamentació al més pur estil centralista: *"Hemos tenido que consentir que se cayera la E de nuestras siglas"...*

A banda, però, d'aquest rentat de cara, els diners continuaven sortint de casa nostra i el poder emanant de la capital.

Observareu el paral·lelisme d'aquesta història amb la relació general entre Catalunya i l'Estat. Però la diferència rau en el final:

Un cop tips de picar ferro fred, els músics vàrem tirar pel dret constituint l'Associació Professional de Músics de Catalunya (MUSICAT) i independitzant-nos del sindicat estatal. Els escarafalls varen ser apocalíptics però, al cap i a la fi, varen quedar en un rebec i prou. El resultat ha estat la revifalla espectacular de MUSICAT i la ruïna de l'antic Sindicat a manca de la principal font d'ingressos.

Ja ho veieu, benvolguts lectors, els músics –tan maldestres en altres qüestions polítiques– a l'hora d'independitzar-nos vàrem ser els més espavilats de tots.

S'hi apunta algú més?

.....

Com es pot comprovar, aquest escrit que ara fa uns anys vaig publicar a diversos diaris, va resultar absolutament premonitori. Ja ho crec que s'hi varen apuntar! Tant es així que, quan precisament un servidor ja l'havia considerat com una causa perduda, la independència de Catalunya es presenta com una possibilitat ben real. La pregunta que ara es fa tothom és: si el procés seguís el seu curs i Catalunya esdevingués un nou estat, què passaria a partir de l'endemà de la proclamació d'independència? Doncs, segurament, que canviarien moltes coses. Algunes per bé i, si volem ser realistes, potser algunes continuarien igual de malament. El que sí que tinc clar és que no s'acabaria pas el món i, per tant, es tracta de saber si les conseqüències positives superarien les negatives o

tot el contrari. Per exemple, què passaria amb els músics?

Doncs en l'aspecte positiu, es probable que la proximitat dels càrrecs governants facilités el diàleg dels representants del sector amb les administracions i afavorís el compliment dels compromisos adquirits.

També està vist i comprovat que, tant pel que fa a l'eficiència professional com a la qualitat personal, entre els polítics d'aquí i els que manen a Madrid hi ha una diferència substancial (només cal comparar el tarannà del nostre Conseller de Cultura amb el de l'inefable ministre de titularitat estatal, sortosament dimitit del càrrec).

Pel que fa a les qüestions en què hi podríem sortir perdent, es podria complicar la contractació de les actuacions fora de Catalunya. Tot i que no crec que el fet tingués una incidència important considerant que, en l'aspecte musical, som un país més importador que no pas exportador. És de suposar que, un cop superat el sotrac inicial, ens contractarien igual i, al cap i a la fi, alguna sortideta a l'estranger de tant en tant, trobo que muda molt.

En definitiva, no es veu pas a venir cap sotragada important i, d'altra banda, els músics prou que estem curats d'espants.

De tota manera em guardaré prou bé de recomanar cap tendència ja que es tracta d'una decisió molt personal. El cas és que aconseguim el dret a decidir, que aquesta sí que és una vindicació ben lògica en qualsevol país modern i civilitzat, i a partir d'aquí que tothom prengui la decisió que consideri més convenient.

Antoni Mas